

Bruxelles, 14 iulie 2020
REV2 – înlocuiește „*nota de orientare privind aspectele vamale*” (REV1) din 22 noiembrie 2019, „*avizul privind regulile de origine preferențiale*” din 4 iunie 2018 și „*avizul privind vămile și impozitarea indirectă*” din 30 ianuarie 2018

NOTĂ DE ORIENTARE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL VAMAL, INCLUSIV AL ORIGINII PREFERENȚIALE

Cuprins

INTRODUCERE.....	2
A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE, INCLUSIV DISPOZIȚIILE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE	3
1. ÎNREGISTRAREA ȘI IDENTIFICAREA OPERATORILOR ECONOMICI (EORI).....	4
2. DECIZII VAMALE.....	5
2.1 Autorizații.....	5
2.2 Decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (decizii ITO)	7
2.3 Decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (decizii IOO)	8
3. ETICHETELE APLICATE PE BAGAJ	9
4. ASPECTE LEGATE DE ORIGINEA PREFERENȚIALĂ	9
4.1 Determinarea originii preferențiale în sensul regimurilor preferențiale ale UE	10
4.2 Cerințe privind transportul direct/lipsa manipulării	10
4.3 Dovezile de origine	11
4.4 Declarațiile furnizorului în scopuri comerciale preferențiale.....	12
4.5 Exportatori autorizați.....	12
4.6 Exportatori înregistrați (REX).....	13
4.7 Derogări de la contingentele de origine stabilite în anumite acorduri de liber schimb ale UE	13
5. INTRAREA MĂRFURILOR PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII	14
5.1 Declarația sumară de intrare (Entry summary declaration- ENS)	14

5.2	Depozitarea temporară a mărfurilor	14
5.3	Statutul vamal al mărfurilor.....	15
5.4	Scutirea de taxe la import	17
6.	PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE	18
7.	REGIMURI SPECIALE	19
7.1	Tranzit	19
7.2	Alte regimuri speciale decât tranzitul.....	25
8.	MĂRFURI SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII	30
8.1	Declarația prealabilă la ieșire	30
8.2	Export și reexport	31
9.	DATORIA VAMALĂ.....	32
10.	COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ÎN DOMENIUL VAMAL.....	33
B.	NORMELE APLICABILE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE	34
	ANEXĂ: PREFERINȚE ȘI REGULI DE ORIGINE ÎN CURSUL PERIOADEI DE TRANZIȚIE	37
1.	ASPECTE LEGATE DE ORIGINEA PREFERENȚIALĂ	37
2.	VERIFICAREA ORIGINII	38

INTRODUCERE

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020. Până la această dată, dreptul UE se va aplica în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia³.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care va prevedea în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁴, la uniunea vamală a UE, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentei note.

⁴ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică aplicabilă după încheierea perioadei de tranziție, inclusiv dispozițiile relevante privind separarea ale Acordului de retragere (partea A de mai jos). În prezenta notă se explică, de asemenea, normele aplicabile pe teritoriul Irlandei de Nord după încheierea perioadei de tranziție (Partea B de mai jos).

O anexă la prezenta notă oferă informații privind preferințele tarifare și regulile de origine în timpul perioadei de tranziție.

Recomandări pentru părțile interesate:

Pentru a face față consecințelor descrise în prezenta notă, părților interesate li se recomandă în special:

- să analizeze necesitatea de a obține un număr EORI de la un stat membru al UE;
- să consulte autoritatea vamală competentă din statul lor membru pentru a obține consiliere suplimentară cu privire la situația lor individuală și
- să adapteze factorii de producție și lanțurile de aprovizionare pentru a ține seama de faptul că factorii de producție din Regatul Unit vor fi neoriginari pentru aplicarea preferințelor tarifare cu țările terțe.

Nota bene:

Prezenta notă nu abordează normele UE privind

- datoria vamală, valoarea tarifară și „asistența tehnică”;
- contingentul tarifar și gestionarea acestuia;
- interdicțiile și restricțiile;
- taxa pe valoarea adăugată;
- accizele.

În ceea ce privește aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁵.

A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE, INCLUSIV DISPOZIȚIILE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE⁶

După încheierea perioadei de tranziție, normele UE în domeniul vamal, în special Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii⁷ („CVU”), inclusiv actele de completare și de

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_ro

⁶ Cu excepția cazului în care se prevede altfel, explicațiile furnizate în această parte se referă la Regatul Unit, cu excepția Irlandei de Nord.

⁷ JO L 269, 10.10.2013, p. 1.

punere în aplicare a acestuia, nu se mai aplică în Regatul Unit⁸. Acest lucru are în special următoarele consecințe:

1. ÎNREGISTRAREA ȘI IDENTIFICAREA OPERATORILOR ECONOMICI (EORI)

La încheierea perioadei de tranziție, numerele EORI din Regatul Unit vor înceta să mai fie valabile în Uniune și vor fi anulate în sistemul IT relevant EOS/EORI, inclusiv numerele EORI din Regatul Unit legate de operațiunile în curs vizate de Acordul de retragere.

- a) După încheierea perioadei de tranziție, configurația schimburilor comerciale ale persoanelor **stabilite în Uniune** care efectuează în prezent tranzacții numai cu persoane din Regatul Unit s-ar putea schimba. Aceste persoane, care în prezent nu sunt implicate în comerțul cu țări terțe, ci numai în tranzacții în interiorul Uniunii și, prin urmare, nu au primit un număr EORI de la niciun stat membru, vor efectua tranzacții care vor necesita formalități vamale. În conformitate cu legislația privind Codul vamal al Uniunii (CVU)⁹, aceste persoane vor avea obligația de a se înregistra la autoritățile vamale din statul membru în care sunt stabilite.

Persoanele în cauză pot deja depune datele solicitate (anexa 12-01 din Regulamentul delegat privind CVU¹⁰) sau pot lua deja măsurile necesare pentru înregistrare înainte de încheierea perioadei de tranziție.

- b) Trebuie să se facă distincție între două categorii de persoane care în prezent sunt **stabilite în Regatul Unit sau sunt înregistrate cu un număr EORI din Regatul Unit**:
- persoanele care în prezent nu sunt implicate în comerțul cu țări terțe, ci numai în tranzacții în interiorul Uniunii și, prin urmare, nu au primit un număr EORI de la niciun stat membru, dar care, după încheierea perioadei de tranziție, intenționează să efectueze tranzacții care necesită formalități vamale, ceea ce le creează, în conformitate cu legislația CVU, obligația de a se înregistra la autoritatea vamală dintr-un stat membru;
 - persoanele, inclusiv operatorii din țări terțe, care dețin un număr EORI atribuit de autoritatea vamală din Regatul Unit care este valabil în prezent, dar care nu va mai fi valabil în Uniune din momentul încheierii perioadei de tranziție.

În acest caz, aceste persoane trebuie să fie conștiente de faptul că trebuie să se înregistreze la autoritatea vamală competentă dintr-un stat membru și să utilizeze noul număr EORI după încheierea perioadei de tranziție.

⁸ În ceea ce privește aplicabilitatea CVU în Irlanda de Nord, a se vedea partea B din prezenta notă de orientare.

⁹ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, JO L 269, 10.10.2013, p. 1.

¹⁰ Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, JO L 343, 29.12.2015, p. 1 (denumit în continuare „**Regulamentul delegat privind CVU**”).

După încheierea perioadei de tranziție, persoanele stabilite în Regatul Unit sau într-o altă țară terță care au un sediu permanent într-un stat membru, astfel cum este definit la articolul 5 punctul 32 din CVU, trebuie să se înregistreze, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din CVU, la autoritățile vamale din statul membru în care este situat sediul permanent. Persoanele care nu au un sediu permanent într-un stat membru trebuie să se înregistreze, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din CVU, la autoritatea vamală competentă din statul membru care răspunde de locul în care depun pentru prima dată o declarație sau o cerere pentru obținerea unei decizii; în plus, operatorii economici respectivi trebuie să numească un reprezentant fiscal, în cazul în care legislația în vigoare prevede acest lucru.

Persoanele în cauză pot de asemenea depune deja datele solicitate (anexa 12-01 din Regulamentul delegat privind CVU) sau pot lua deja măsurile necesare pentru înregistrare înainte de încheierea perioadei de tranziție. Autoritățile vamale din statele membre ar trebui să accepte cererile depuse deja înainte de încheierea perioadei de tranziție și să le atribuie numere EORI având ca „dată de începere a numărului EORI” data care urmează datei de încheiere a perioadei de tranziție sau o dată ulterioară, în conformitate cu cererile persoanelor în cauză.

2. DECIZII VAMALE

2.1 Autorizații

Impactul încheierii perioadei de tranziție asupra autorizațiilor depinde de tipul de autorizație, inclusiv de autoritatea vamală emitentă, de titularul autorizației și de acoperirea geografică.

Autorizațiile acordate de autoritățile vamale din Regatul Unit

Ca regulă generală, nicio autorizație acordată deja de autoritățile vamale din Regatul Unit nu va mai fi valabilă în Uniune după încheierea perioadei de tranziție¹¹. Autoritățile vamale din Regatul Unit nu mai sunt o autoritate vamală competentă a UE după încheierea perioadei de tranziție.

Întrucât Regatul Unit va adera la Convenția privind regimul de tranzit comun¹² (Convention on a common transit procedure - CTC) în calitate de parte contractantă în nume propriu începând cu data care urmează datei de încheiere a perioadei de tranziție, autorizațiile acordate de Regatul Unit pentru simplificările tranzitului¹³ nu vor mai fi valabile în sistemul de decizii vamale al UE, ci vor trebui tratate în sistemul național al Regatului Unit ca parte contractantă la CTC. În cazul în care Regatul Unit comunică apoi statelor membre care dintre aceste

¹¹ Pentru excepții, a se vedea subsecțiunea de mai jos privind autorizațiile referitoare la circulația în curs a mărfurilor în temeiul Acordului de retragere.

¹² JO L 226, 13.8.1987, p. 2, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 1/2017, JO L 8, 12.1.2018, p. 1.

¹³ Autorizațiile de utilizare a unei garanții globale, inclusiv de scutire de garanție, și autorizațiile de utilizare a documentului electronic de transport (ETD) ca declarație de tranzit pentru mărfurile transportate pe cale aeriană, ca autorizații care au legătură cu UE.

Utilizarea garanției globale necesită o recalculare a sumei de referință ca urmare a modificării statutului vamal al mărfurilor care urmează să facă obiectul regimului de tranzit comun.

autorizații continuă să fie valabile în cadrul CTC, statele membre trebuie să accepte aceste autorizații ca fiind valabile.

Autorizații acordate de autoritățile vamale din statele membre

În general, autorizațiile acordate de o autoritate vamală dintr-un stat membru vor rămâne valabile, dar trebuie modificate în mod corespunzător de autoritatea vamală, din proprie inițiativă sau ca urmare a unei cereri de modificare din partea operatorului economic în ceea ce privește acoperirea geografică sau elementele autorizației referitoare la Regatul Unit.

Cu toate acestea, autorizațiile acordate operatorilor economici cu numere EORI din Regatul Unit nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție¹⁴, cu excepția cazului în care operatorul economic are un sediu în Uniune și are posibilitatea de a obține un număr EORI din UE și de a solicita o modificare a autorizației pentru a include noul număr EORI din UE în locul numărului EORI din Regatul Unit. În cazul în care o autorizație nu poate fi modificată prin înlocuirea numărului EORI din Regatul Unit cu un număr EORI din UE, operatorul economic ar trebui să solicite o nouă autorizație cu noul său număr EORI din UE.

Autorizațiile acordate operatorilor economici cu numere EORI din UE, care în prezent sunt valabile și în Regatul Unit, trebuie modificate pentru a ține seama de încheierea perioadei de tranziție și de acoperirea geografică aferentă; de exemplu, în autorizația privind serviciul de transport maritim regulat, vor trebui eliminate porturile din Regatul Unit, cu excepția porturilor situate în Irlanda de Nord.

O autorizație unică pentru proceduri simplificate (AUPS) care în prezent acoperă Regatul Unit și un stat membru nu va mai fi valabilă după încheierea perioadei de tranziție. Totuși, aceasta ar putea fi modificată și ar putea deveni o autorizație națională. În cazul în care o AUPS acoperă Regatul Unit și mai multe state membre, autorizația respectivă rămâne valabilă dacă biroul vamal de supraveghere se află într-un stat membru, dar trebuie modificată. În cazul în care AUPS acoperă declarațiile simplificate, trebuie precizat că operatorul economic trebuie să depună declarația suplimentară care acoperă și Regatul Unit numai pentru perioada până la data încheierii perioadei de tranziție¹⁵.

În cazul în care, în temeiul unei autorizații de utilizare a garanției globale, titularul utilizează un angajament de garantare al unui garant stabilit în Regatul Unit, angajamentul respectiv nu mai este valabil și nu poate fi utilizat pentru a acoperi nicio nouă operațiune vamală. Titularul trebuie să înlocuiască acest angajament de garantare cu un angajament care să îndeplinească condițiile prevăzute la articolele 94 și 95 din CVU, inclusiv condiția de stabilire a garantului în Uniune.

¹⁴ Pentru excepții, a se vedea subsecțiunea de mai jos privind autorizațiile referitoare la circulația în curs a mărfurilor în temeiul Acordului de retragere.

¹⁵ În cazul în care perioada de tranziție este prelungită și nu se încheie la sfârșitul unei luni calendaristice, trebuie făcută o declarație suplimentară separată care să acopere restul statelor membre doar pentru oricare dintre zilele rămase din luna calendaristică respectivă.

Utilizarea garanției globale necesită o recalculare a valorii de referință datorită modificărilor statutului vamal al mărfurilor sau în cazul în care o parte a acesteia este valabilă numai în Regatul Unit (suma de referință este împărțită în conformitate cu articolul 8 din CVU TDA¹⁶).

Operatorii economici care în prezent nu au nevoie de autorizații, dar a căror situație se va schimba după încheierea perioadei de tranziție, trebuie să solicite autorizația relevantă. Operatorii care sunt în prezent titularii unor autorizații acordate de autoritățile vamale din Regatul Unit și care consideră că vor îndeplini în continuare cerințele CVU după încheierea perioadei de tranziție trebuie să depună cereri pentru autorizațiile relevante la autoritățile vamale dintr-un stat membru. Cererile pot fi depuse deja înainte de încheierea perioadei de tranziție, pentru a permite autorității vamale competente să se pregătească pentru luarea deciziei. În orice caz, decizia nu intră în vigoare decât, cel mai devreme, în ziua care urmează datei de încheiere a perioadei de tranziție.

Acest lucru este valabil și pentru operatorii economici care sunt în prezent înregistrați cu un număr EORI din Regatul Unit și care au un număr EORI al unui stat membru al UE cu o dată de începere viitoare. Cu toate acestea, în cazul lor, sistemul de decizii vamale (SDV) nu acceptă un număr EORI care va deveni valabil numai în viitor, deși permite o dată de valabilitate viitoare a autorizației. În consecință, cererile de autorizații care fac obiectul SDV¹⁷ și sunt prezentate de operatorii economici în cauză trebuie tratate în afara SDV. Începând cu ziua care urmează datei de încheiere a perioadei de tranziție, atunci când EORI devine valabil, autorizația trebuie introdusă în sistem.

Autorizații referitoare la circulația în curs a mărfurilor în temeiul Acordului de retragere

Autorizațiile acordate de autoritățile vamale din Regatul Unit sau autorizațiile acordate de autoritățile vamale dintr-un stat membru operatorilor care dețin un număr EORI din Regatul Unit vor continua să se aplice în mod excepțional și exclusiv situațiilor și procedurilor în curs menționate la articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

Prin urmare, autorizațiile trebuie considerate valabile în acest scop până când situația încetează, procedura se încheie sau termenele corespunzătoare stabilite în anexa III la Acordul de retragere au expirat, oricare dintre acestea survine mai întâi.

2.2 Decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (decizii ITO)

O decizie referitoare la informațiile tarifare obligatorii („decizie ITO”) este o decizie emisă de o autoritate vamală în urma unei cereri, care îi furnizează titularului o clasificare tarifară a mărfurilor înaintea unei proceduri de import sau

¹⁶ Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, JO L 69, 15.3.2016, p. 1 (denumit în continuare „CVU TDA”).

¹⁷ A se vedea articolul 5 din Regulamentul de punere în aplicare 2017/2089, JO L 297, 15.11.2017, p. 13.

de export. Decizia ITO este obligatorie pentru toate autoritățile vamale din statele membre și pentru titularul deciziei.

Deciziile ITO emise deja de autoritățile vamale din Regatul Unit nu vor mai fi valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție.

Deciziile ITO adresate de autoritățile vamale din statele membre titularilor cu numere EORI din Regatul Unit nu vor mai fi valabile după încheierea perioadei de tranziție, întrucât numerele EORI nu vor mai fi valabile pe teritoriul vamal al Uniunii, iar deciziile ITO nu pot fi modificate [articolul 34 alineatul (6) din CVU]. Acest lucru se va reflecta în mod automat în sistemul ITOE-3. Înainte de a depune o cerere pentru o nouă decizie ITO în Uniune, titularii deciziilor ITO în cauză trebuie să se înregistreze la autoritățile vamale în conformitate cu articolul 9 alineatele (2) și (3) din CVU și cu articolul 6 din Regulamentul delegat privind CVU pentru a obține un număr EORI valabil. Solicitantul poate cere reemiterea deciziei ITO anterioare prin includerea unei trimiteri la aceasta în formularul de cerere.

2.3 Decizii referitoare la informațiile de origine obligatorii (decizii IOO)¹⁸

O decizie referitoare la informațiile de origine obligatorii („decizie IOO”) este o decizie scrisă luată de o autoritate vamală în urma unei cereri, care îi furnizează titularului o determinare a originii mărfurilor înainte unei proceduri de import sau de export. Decizia IOO este obligatorie pentru toate autoritățile vamale din statele membre și pentru titularul deciziei.

Deciziile IOO emise deja de autoritățile vamale din Regatul Unit nu vor mai fi valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție.

În plus, la luarea deciziilor IOO după încheierea perioadei de tranziție, autoritățile vamale din statele membre nu vor considera că factorii de producție (materiale sau operațiuni de transformare) din Regatul Unit au o „origine UE” (în scopuri nepreferențiale) sau sunt „originari din UE” (în scopuri preferențiale) pentru stabilirea originii mărfurilor care încorporează factorii de producție respectivi.

Deciziile IOO adresate de autoritățile vamale din statele membre titularilor cu numere EORI din Regatul Unit nu vor mai fi valabile după încheierea perioadei de tranziție, întrucât numerele EORI nu vor mai fi valabile pe teritoriul vamal al Uniunii, iar deciziile IOO nu pot fi modificate [articolul 34 alineatul (6) din CVU]. Titularii deciziilor IOO în cauză au posibilitatea de a se înregistra la autoritățile vamale pentru a obține un număr EORI valabil înainte de a depune o cerere pentru o nouă decizie IOO în Uniune.

Deciziile IOO emise înainte de încheierea perioadei de tranziție referitoare la mărfuri care cuprind factori de producție (materiale sau operațiuni de transformare) din Regatul Unit care au fost determinanți pentru obținerea originii nu vor mai fi valabile după încheierea perioadei de tranziție.

¹⁸ În scopul deciziilor IOO, conținutul provenind din Irlanda de Nord, precum și conținutul provenind din restul Regatului Unit trebuie considerat ca fiind neoriginar după încheierea perioadei de tranziție.

3. ETICHETELE APLICATE PE BAGAJ

O etichetă aplicată pe bagaj, astfel cum este prevăzută în anexa 12-03 din Regulamentul de punere în aplicare a CVU¹⁹, poate fi aplicată pe bagajele de cală care sunt programate să părăsească Regatul Unit cu o aeronavă înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar care ajung într-un aeroport din UE după data respectivă.

4. ASPECTE LEGATE DE ORIGINEA PREFERENȚIALĂ²⁰

După încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit nu mai face parte din teritoriul vamal al Uniunii. În consecință, conținutul (materiale sau operațiuni de transformare) provenind din Regatul Unit este „neoriginar” în temeiul regimurilor comerciale preferențiale ale UE pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor care încorporează conținutul respectiv²¹.

Exportatorii și producătorii din UE care întocmesc sau solicită o dovadă de origine pentru a exporta către o țară parteneră²² sunt, în special, sfătuiți să ia în considerare faptul că factorii de producție din Regatul Unit sunt „neoriginari” pentru orice export efectuat după încheierea perioadei de tranziție.

Importatorii din UE care solicită un tratament preferențial în UE [pe baza unui acord de liber schimb (ALS)] sau a unui regim autonom de preferințe, cum ar fi sistemul generalizat de preferințe) sunt sfătuiți să se asigure că exportatorii din țările terțe sunt în măsură să demonstreze că produsele respectă cerințele privind originea preferențială, ținând seama de consecințele retragerii Regatului Unit.

Furnizorii din statele membre ale UE care transmit exportatorului sau comerciantului informațiile necesare pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor prin intermediul declarațiilor furnizorului ar trebui să informeze exportatorii și comercianții în legătură cu modificările privind caracterul originar al mărfurilor care au fost furnizate înainte de încheierea perioadei de tranziție și pentru care au transmis declarațiile furnizorului.

¹⁹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, JO L 343, 29.12.2015, p. 558, (denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare a CVU”).

²⁰ În sensul prezentei secțiuni privind aspectele legate de originea preferențială, conținutul provenind din Irlanda de Nord, precum și conținutul provenind din restul Regatului Unit trebuie considerat ca fiind neoriginar după încheierea perioadei de tranziție.

²¹ În ceea ce privește țările și teritoriile de peste mări (TTPM) care au legătură cu Regatul Unit (anexa II la TFUE), conținutul (materiale sau prelucrări sau transformări) provenind din aceste TTPM nu poate fi utilizat în scopuri legate de cumul în alte țări partenere relevante din UE după încheierea perioadei de tranziție.

²² În cadrul politicii sale comerciale comune, UE a încheiat acorduri care prevăd regimuri comerciale preferențiale în cadrul sistemului generalizat de preferințe tarifare (http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/development/generalised-scheme-of-preferences/index_en.htm). În ceea ce privește chestiunile abordate în prezenta notă (efectul factorilor de producție din Regatul Unit asupra determinării originii preferențiale pentru tratamentul tarifar), tratamentele tarifare preferențiale din cadrul sistemului generalizat de preferințe pot fi, în practică, mai puțin relevante decât acordurile de liber schimb. Cu toate acestea, din motive de exhaustivitate, ambele aspecte sunt abordate în prezenta notă.

În cazul unei declarații pe termen lung a furnizorului, furnizorii din statele membre ale UE ar trebui să informeze exportatorul sau comerciantul dacă declarația pe termen lung a furnizorului nu mai este valabilă după încheierea perioadei de tranziție pentru toate transporturile sau pentru anumite transporturi care fac obiectul declarației pe termen lung a furnizorului.

4.1 Determinarea originii preferențiale²³ în sensul regimurilor preferențiale ale UE

Fără a aduce atingere subsecțiunii 4.2, mărfurile importate în Uniune din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție devin mărfuri neoriginare în scopul utilizării lor în cadrul regimurilor preferențiale ale UE. Acest lucru înseamnă că:

- mărfurile produse în Regatul Unit, chiar dacă înainte de încheierea perioadei de tranziție, care sunt transferate în Uniune sau importate în Uniune din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, nu sunt considerate ca fiind originare din UE în scopul utilizării lor în cadrul regimurilor preferențiale ale UE;
- mărfurile produse în UE înainte de încheierea perioadei de tranziție, în cazul în care se află în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și sunt importate în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, nu sunt considerate ca fiind originare din UE în scopul utilizării lor în cadrul regimurilor preferențiale ale UE și în conformitate cu principiul teritorialității;
- mărfurile originare din țări cu statut de partener preferențial al UE și importate în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, în conformitate cu preferințele prevăzute de regimurile comerciale preferențiale ale UE, în cazul în care sunt importate în Uniune din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, nu sunt considerate ca fiind originare din țara parteneră corespunzătoare. Prin urmare, mărfurile respective nu pot fi utilizate în scopuri legate de cumul cu țara parteneră respectivă (cumul bilateral) sau cu alte țări partenere (cumul diagonal) în cadrul regimurilor preferențiale ale UE.

4.2 Cerințe privind transportul direct/lipsa manipulării

Mărfurile originare din UE, **exportate** după încheierea perioadei de tranziție **din Uniune și care trec prin Regatul Unit pentru a ajunge într-o țară terță** cu care Uniunea are un regim preferențial pot avea dreptul la un tratament preferențial în țara terță parteneră respectivă, cu condiția respectării dispozițiilor privind transportul direct/lipsa manipulării conținute în prevederile referitoare la origine din regimul preferențial relevant al UE.

În mod similar, mărfurile originare dintr-o țara terță parteneră **importate** după încheierea perioadei de tranziție **din țara parteneră respectivă și care trec prin Regatul Unit pentru a ajunge în UE** pot avea dreptul la un tratament preferențial în UE, cu condiția respectării dispozițiilor privind transportul direct/lipsa

²³ Termenii „originar” sau „neoriginar” din prezenta secțiune ar trebui interpretați ca referindu-se exclusiv la originea preferențială.

manipulării conținute în prevederile referitoare la origine din regimurile preferențiale relevante ale UE.

4.3 Dovezile de origine²⁴

Dovezile de origine eliberate/întocmite înainte de încheierea perioadei de tranziție

- - dovezile de origine eliberate/întocmite în UE sau în Regatul Unit

Dovezile de origine eliberate/întocmite în UE pentru mărfuri cu un conținut provenind din Regatul Unit sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție trebuie considerate drept o dovadă de origine valabilă, **cu condiția ca exportul mărfurilor care fac obiectul transportului să fi fost efectuat sau asigurat înainte de încheierea perioadei de tranziție.**

Valabilitatea este limitată la perioada stabilită în regimurile comerciale preferențiale relevante ale UE, în scopul utilizării la importul în țara parteneră în conformitate cu dispozițiile relevante ale regimurilor preferențiale ale UE.

Cu toate acestea, țările cu statut de partener preferențial al UE pot contesta astfel de dovezi de origine și pot solicita verificarea acestora atunci când însoțesc mărfuri importate în țările cu statut de partener preferențial după încheierea perioadei de tranziție. În aceste cazuri, autoritățile vamale din statele membre vor răspunde cererilor de verificare în funcție de posibilitățile de care dispun pentru a confirma caracterul original al mărfurilor sau autenticitatea dovezilor respective. În acest scop, originea UE trebuie determinată la momentul efectuării exportului, ținând seama de principiul descris la primul paragraf de mai sus.

- Dovezile de origine eliberate/întocmite în țările cu statut de partener preferențial al UE

Dovezile de origine eliberate sau întocmite în țările cu statut de partener preferențial al UE înainte de încheierea perioadei de tranziție pentru mărfuri cu conținut provenind din Regatul Unit vor fi considerate drept o dovadă de origine valabilă în perioada de valabilitate a acestora în Uniune, **cu condiția ca exportul mărfurilor care fac obiectul transportului să fi fost efectuat sau asigurat înainte de încheierea perioadei de tranziție.**

Cu toate acestea, mărfurile originare din UE care încorporează conținut provenind din Regatul Unit relevant pentru obținerea originii și care sunt importate în țările cu statut de partener preferențial al UE și sunt însoțite de o dovadă de origine UE valabilă nu pot fi utilizate în țările cu statut de partener preferențial al UE în scopuri legate de cumul după încheierea perioadei de tranziție.

²⁴ Dovezile de origine eliberate sau întocmite: certificatele de origine eliberate, declarațiile pe factură, declarațiile de origine și atestatul de origine întocmite.

Dovezile de origine²⁵ eliberate/întocmite după încheierea perioadei de tranziție

În cazuri specifice, anumite tipuri de dovezi de origine pot fi eliberate/întocmite după încheierea perioadei de tranziție pentru exporturi care au fost efectuate înainte de sfârșitul perioadei respective:

- Duplicatul certificatului de circulație a mărfurilor

Un duplicat al certificatului de circulație a mărfurilor poate fi emis după încheierea perioadei de tranziție, la cererea unui exportator din UE, în legătură cu un certificat original de circulație a mărfurilor eliberat de autoritățile vamale din statele membre înainte de încheierea perioadei respective.

- Certificatele de circulație a mărfurilor emise retroactiv

Un certificat de circulație a mărfurilor poate fi emis retroactiv după încheierea perioadei de tranziție, la cererea unui exportator din UE, în cazul în care mărfurile au fost exportate înainte de încheierea perioadei respective.

- Declarații de origine, atestate de origine și declarații pe factură retroactive

Un exportator din UE poate întocmi o declarație de origine după încheierea perioadei de tranziție în cazul în care mărfurile au fost exportate înainte de încheierea perioadei respective.

4.4 Declarațiile furnizorului în scopuri comerciale preferențiale

Declarațiile furnizorului sunt documente justificative pe baza cărora se pot elibera sau întocmi dovezi de origine. După încheierea perioadei de tranziție, acestea pot fi utilizate pentru eliberarea dovezilor de origine, cu condiția să nu se ia în considerare conținutul provenind din Regatul Unit pentru obținerea originii.

Exportatorii și autoritățile vamale competente sau alte autorități competente care eliberează sau întocmesc dovezi de origine după încheierea perioadei de tranziție au obligația de a verifica dacă declarațiile furnizorului îndeplinesc condițiile în momentul eliberării/întocmirii dovezii și al efectuării exportului.

Din momentul încheierii perioadei de tranziție, declarațiile furnizorului întocmite de furnizori din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție nu pot fi utilizate pentru eliberarea sau întocmirea dovezilor de origine în statele membre ale UE.

4.5 Exportatori autorizați

În ceea ce privește exportatorii autorizați în scopul întocmirii declarațiilor pe factură sau a declarațiilor de origine în conformitate cu dispozițiile relevante privind originea preferențială a Uniunii, se aplică următoarele:

- autorizațiile de „exportator autorizat” acordate de autoritățile vamale din Regatul Unit exportatorilor și reexportatorilor nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție;

²⁵ Dovezi de origine eliberate sau întocmite; certificate de origine eliberate; autocertificarea.

- autorizațiile acordate de autoritățile vamale din statele membre exportatorilor și reexpeditorilor stabiliți în Regatul Unit nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție;
- autorizațiile acordate de autoritățile vamale din statele membre exportatorilor și reexpeditorilor stabiliți în Uniune care au un număr EORI din Regatul Unit nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție;
- exportatorii și reexpeditorii autorizați în UE care sunt stabiliți în Uniune ar trebui să informeze autoritatea vamală națională în cauză cu privire la modificările referitoare la îndeplinirea condițiilor în baza cărora au fost autorizați, ținând cont de faptul că conținutul provenind din Regatul Unit va fi neoriginar după încheierea perioadei de tranziție. În consecință, autoritățile vamale din statele membre care au acordat exportatorilor și reexpeditorilor respectivi autorizația de „exportator autorizat” vor modifica sau vor retrage autorizația, după caz.

4.6 Exportatori înregistrați (REX)

În ceea ce privește exportatorii înregistrați (REX) în scopul întocmirii atestatorilor de origine sau a declarațiilor de origine în conformitate cu dispozițiile relevante privind originea preferențială a Uniunii:

- înregistrările de către autoritățile vamale din Regatul Unit ale exportatorilor și reexpeditorilor în REX nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție;
- înregistrările de către autoritățile vamale din statele membre ale exportatorilor și reexpeditorilor stabiliți în Regatul Unit nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție;
- înregistrările de către autoritățile vamale din statele membre ale exportatorilor și reexpeditorilor stabiliți în Uniune care au un număr EORI din Regatul Unit nu mai sunt valabile în Uniune după încheierea perioadei de tranziție;
- exportatorii și reexpeditorii înregistrați în UE care sunt stabiliți în Uniune trebuie să informeze imediat autoritatea vamală națională în cauză cu privire la orice modificare relevantă a informațiilor pe care le-au furnizat în scopul înregistrării. În consecință, autoritățile vamale din statele membre care au înregistrat exportatorii și reexpeditorii respectivi vor revoca înregistrarea în cazul în care condițiile de înregistrare nu mai sunt îndeplinite.

4.7 Derogări de la contingentele de origine stabilite în anumite acorduri de liber schimb ale UE

Dat fiind că derogările de la contingentele de origine sunt reglementate de articolul 56 alineatul (4) din CVU, se aplică aceleași norme ca și cele aplicabile contingentelor tarifare.

5. INTRAREA MĂRFURILOR PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

5.1 Declarația sumară de intrare (Entry summary declaration- ENS)

Mărfurile introduse din Regatul Unit pe teritoriul vamal al Uniunii după încheierea perioadei de tranziție trebuie să facă obiectul, dacă este necesar, al unei declarații sumare de intrare (ENS) care trebuie depusă în termenele prevăzute în Regulamentul delegat privind CVU²⁶. Acest lucru este valabil, de asemenea, în cazul mărfurilor care circulă între două puncte de pe teritoriul vamal al Uniunii trecând prin Regatul Unit. O declarație de tranzit care cuprinde toate datele de securitate și siguranță poate fi utilizată pentru a respecta cerințele ENS, sub rezerva respectării termenelor impuse, de exemplu în cazul în care se utilizează regimul de tranzit comun. Pentru detalii privind cerințele ENS aplicabile anumitor scenarii specifice de tranzit sau de export, în funcție de locul în care se află mărfurile la sfârșitul perioadei de tranziție, a se vedea secțiunea 7.1 „Tranzit” și, respectiv, secțiunea 8.2 „Export și reexport”.

În cazul în care o ENS a fost depusă la biroul vamal de primă intrare în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție pentru mărfuri care ar urma să sosească abia după încheierea perioadei respective, în temeiul articolului 48 alineatul (1) din Acordul de retragere, aceasta rămâne valabilă pentru porturile sau aeroporturile următoare din Uniune (sau viceversa).

Același lucru este valabil în cazul unor devieri în care mărfurile care fac obiectul unei ENS care a fost depusă înainte de încheierea perioadei de tranziție la biroul vamal de primă intrare în Regatul Unit au fost deviate și ajung în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, iar datele ENS trebuie să fie transmise biroului vamal de primă intrare efectiv. În aceste situații, operatorul economic nu trebuie să depună o nouă ENS.

În cazul specific în care mărfurile părăsesc Regatul Unit direct către Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție și sosesc pe teritoriul vamal al Uniunii după încheierea perioadei respective, nu este necesară o ENS.

5.2 Depozitarea temporară a mărfurilor

Autorizațiile acordate de autoritățile vamale din statele membre care includ posibilitatea ca mărfurile să circule către un spațiu de depozitare temporară din Regatul Unit vor trebui modificate pentru a exclude această posibilitate după încheierea perioadei de tranziție.

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor pentru care a fost depusă o declarație privind depozitarea temporară înainte de încheierea perioadei de tranziție și care se află pe teritoriul vamal al Regatului Unit la încheierea perioadei respective. Aceste mărfuri vor trebui plasate sub un regim vamal sau reexportate în termenul de 90 de zile prevăzut la articolul 149 din CVU. În caz de nerespectare, va lua naștere o datorie vamală în conformitate cu articolul 79 din CVU. În cazul în care declarația privind depozitarea temporară depusă înainte de încheierea perioadei de tranziție pentru

²⁶ Articolele 105-111 din Regulamentul delegat privind CVU.

mărfurile care se află în Regatul Unit este anulată după încheierea perioadei de tranziție [de exemplu, deoarece mărfurile neunionale nu au fost prezentate efectiv în vamă în conformitate cu articolul 146 alineatul (2) din CVU], CVU se va aplica numai dacă bunurile se aflau efectiv în Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție.

În conformitate cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf din Acordul de retragere, nu este permisă circulația mărfurilor între Uniune și Regatul Unit în conformitate cu articolul 148 alineatul (5) literele (b) și (c) din CVU în cazul în care aceasta s-ar încheia numai după încheierea perioadei de tranziție.

În cazul în care mărfurile depozitate temporar care fac obiectul unei autorizații pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară acordate de autoritățile vamale din Regatul Unit ajung la frontiera UE după încheierea perioadei de tranziție, mărfurile respective vor fi tratate ca mărfuri neunionale introduse pe teritoriul vamal al Uniunii dintr-o țară terță.

În cazul în care mărfurile depozitate temporar sosesc deja în Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar se intenționează ca deplasarea lor către un spațiu de depozitare temporară din UE să continue după acea dată, deplasarea respectivă nu va face obiectul unei autorizații valabile. Prin urmare, situația de depozitare temporară a mărfurilor respective care fac obiectul unei autorizații care nu mai este valabilă ar trebui să se încheie înainte de încheierea perioadei de tranziție (de exemplu, prin plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau prin reexportarea lor). În cazul în care, din cauza unor circumstanțe excepționale, depozitarea temporară a mărfurilor respective nu se poate încheia înainte de încheierea perioadei de tranziție, aceasta ar trebui să se încheie fără întârziere de îndată ce au încetat circumstanțele respective. Dacă nu se realizează această regularizare, se va produce o încălcare a obligațiilor prevăzute în legislația vamală cu privire la introducerea de mărfuri neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, ceea ce va atrage după sine aplicarea articolului 79 din CVU, adică va lua naștere o datorie vamală prin nerespectare.

5.3 Statutul vamal al mărfurilor

Circulația în curs a mărfurilor

Circulația mărfurilor unionale în interiorul Uniunii dinspre Regatul Unit către Uniune sau viceversa în jurul datei de încheiere a perioadei de tranziție poate fi totuși tratată ca o circulație în interiorul Uniunii, sub rezerva îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 47 din Acordul de retragere. Acest lucru este valabil, de asemenea, în cazul mărfurilor unionale care circulă între două puncte de pe teritoriul vamal al Uniunii trecând prin Regatul Unit.

În conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Acordul de retragere, persoana în cauză trebuie să dovedească următoarele, atunci când aceste mărfuri sosesc la frontiera dintre Uniune și Regatul Unit: (i) că această circulație a început înainte de încheierea perioadei de tranziție și s-a încheiat după data respectivă și (ii) că

mărfurile au statutul vamal de mărfuri unionale²⁷. Tipurile de dovadă a statutului vamal de mărfuri unionale care trebuie utilizate în acest scop sunt prevăzute la articolul 199 din Regulamentul de punere în aplicare a CVU.

Dovada începerii circulației înainte de încheierea perioadei de tranziție trebuie să fie furnizată prin intermediul unui document de transport sau al oricărui alt document care să indice data la care a început circulația și care să includă și precizări privind trecerea frontierei. Această dată ar fi, în cele mai multe cazuri, data la care transportatorul a preluat mărfurile pentru transport; în alte cazuri, aceasta poate fi data la care mărfurile au fost preluate de un agent de expediție care a preluat responsabilitatea mărfurilor și care, ulterior, subcontractează transportul unui transportator. În acest din urmă caz, este posibil ca operatorul economic să nu aibă niciun control asupra calendarului/momentului efectuării transportului; cu toate acestea, în cazul în care intenționează să utilizeze dispozițiile Acordului de retragere pentru circulația respectivă a mărfurilor, acesta ar trebui să furnizeze agentului de expediție o dovadă a statutului mărfurilor. Câteva exemple de documente de transport sunt: documentul CMR, scrisoarea de trăsură CIM, conosamentul, conosamentul multimodal sau scrisoarea de transport aerian.

În cazul în care, la sosirea la frontiera dintre Uniune și Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, operatorul economic nu poate furniza dovezile respective, bunurile în cauză vor fi tratate ca mărfuri din țări terțe, și anume vor trebui să fie plătite datoria vamală, TVA-ul și accizele respective, după caz, atunci când mărfurile respective sunt puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii. Dacă este cazul, vor fi necesare licențe de export sau de import pentru circulația în curs pentru care nu au fost furnizate dovezile relevante.

Aspecte legate de origine

În cazul în care mărfurile își păstrează statutul vamal de mărfuri unionale, și anume, astfel cum se menționează anterior, în cazul în care mărfurile unionale circulă între UE și Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție și îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 47 alineatul (2) din Acordul de retragere, aceste mărfuri vor fi considerate ca fiind originare în scopul utilizării lor în cadrul regimurilor preferențiale ale UE, cu condiția să se pună la dispoziție documentele necesare pentru a dovedi originea mărfurilor, în conformitate cu dispozițiile regimului preferențial al UE în cauză, în următoarele două situații: (i) mărfurile respective sunt mărfuri produse în UE și se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție sau (ii) mărfurile respective sunt originare din țări cu statut de partener preferențial al UE și au fost importate în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție. Acest lucru este valabil, de asemenea, în cazul mărfurilor unionale care circulă între două puncte de pe teritoriul vamal al Uniunii trecând prin Regatul Unit.

²⁷ Articolul 47 alineatul (2) din Acordul de retragere prevede că prezumția statutului vamal de mărfuri unionale prevăzută la articolul 153 alineatul (1) din CVU nu se va mai aplica circulației în curs a mărfurilor între Regatul Unit și UE. Atât timp cât aceste mărfuri rămân pe teritoriul vamal respectiv – al Uniunii sau, respectiv, al Regatului Unit, nu va fi necesară nicio dovadă a statutului vamal de mărfuri unionale. Prezumția nu se mai aplică atunci când mărfurile trec frontiera între UE și Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție.

Mărfuri transportate pe cale aeriană în baza unui document de transport unic

În conformitate cu articolul 47 alineatul (3) din Acordul de retragere, în cazul în care mărfurile unionale sunt transportate pe cale aeriană și au fost încărcate sau transbordate într-un aeroport din Uniune pentru a fi expediate către un aeroport din Regatul Unit sau viceversa, și sunt transportate în baza unui document de transport unic, în conformitate cu articolul 119 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul delegat privind CVU, emis într-un stat membru sau în Regatul Unit, iar circulația respectivă începe înainte de încheierea perioadei de tranziție și ajunge la celălalt aeroport după încheierea perioadei de tranziție, mărfurile respective își vor păstra statutul de mărfuri unionale și nu va fi necesară nicio dovadă a statutului lor vamal de mărfuri unionale. Practic, acest lucru va fi relevant numai pentru aeronavele care pleacă cu puțin timp înainte de ora 00:00 CET la data încheierii perioadei de tranziție, urmând să zboare direct către celălalt aeroport și care sosesc la aeroportul respectiv după ora 00:00 CET în ziua următoare încheierii perioadei de tranziție.

Mărfuri transportate pe cale maritimă

În ceea ce privește serviciul de transport maritim regulat (STMR), articolul 47 alineatele (4) și (5) din Acordul de retragere se referă la călătoriile care au început înainte de încheierea perioadei de tranziție, care au escală într-un port din Regatul Unit în timpul călătoriei și se încheie după încheierea perioadei de tranziție.

În cazul în care o navă care prestează un STMR face escală în timpul călătoriei într-un port (sau în mai multe porturi) din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, statutul vamal de mărfuri unionale transportate pe nava care prestează un STMR face obiectul STMR și nu va fi modificat. Același lucru este valabil și pentru mărfurile unionale încărcate înainte de încheierea perioadei de tranziție și descărcate ulterior în orice port, chiar și în cazul în care nava respectivă a efectuat, în timpul călătoriei în curs, o escală în orice port (sau porturi) din Regatul Unit după încheierea perioadei respective.

În cazul în care o navă care prestează un STMR face escală în timpul călătoriei într-un port (sau în mai multe porturi) din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, va fi necesară o dovadă a statutului vamal de mărfuri unionale în momentul descărcării pentru orice mărfuri unionale încărcate în orice porturi din Regatul Unit sau din Uniune în care nava a făcut escală după încheierea perioadei respective. Tipurile de dovadă a statutului vamal de mărfuri unionale care trebuie utilizate în acest scop sunt cele prevăzute la articolul 199 din Regulamentul de punere în aplicare a CVU. Aceasta înseamnă că, în cazul în care o navă care prestează un STMR face escală într-un port din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție, autorizația privind STMR nu mai poate fi invocată pentru restul călătoriei.

5.4 Scutirea de taxe la import

Mărfuri reintroduse

În cazul în care mărfurile unionale au fost exportate temporar din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și sunt reimportate în Uniune după încheierea perioadei respective, cu respectarea condițiilor stabilite la articolul 203

din CVU, mărfurile respective trebuie considerate mărfuri reintroduse și, prin urmare, sunt importate beneficiind de o scutire totală de taxe vamale.

În cazul în care mărfurile unionale sunt aduse din Uniune în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și se întorc ulterior în Uniune după încheierea perioadei respective, dispozițiile privind mărfurile reintroduse menționate la articolul 203 din CVU ar trebui să se aplice în cazul în care operatorul economic poate dovedi că mărfurile unionale:

- au fost transportate în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și
- sunt reintroduse în aceeași stare, în conformitate cu articolul 203 alineatul (5) din CVU și cu articolul 158 din Regulamentul delegat privind CVU.

Cu toate acestea, încheierea perioadei de tranziție nu poate fi utilizată ca circumstanță specială pentru depășirea termenului de trei ani menționat la articolul 203 alineatul (1) din CVU.

Dovada că mărfurile unionale au fost aduse în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție ar trebui să constea în special în documentele de transport respective, însoțite, dacă este necesar, și de alte documente relevante (de exemplu, un contract de închiriere). Dacă este cazul, se poate cere o dovadă că starea mărfurilor nu a fost modificată.

Regulamentul privind scutirea de taxe vamale

În ceea ce privește scutirea de taxe vamale pentru bunurile personale aparținând persoanelor fizice care își transferă reședința obișnuită dintr-o țară terță în Uniune, articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 privind scutirea de taxe vamale²⁸ prevede că este necesar ca o persoană să își aibă reședința obișnuită în afara teritoriului vamal al Uniunii pe parcursul unei perioade neîntrerupte de cel puțin douăsprezece luni pentru a putea beneficia de scutirea de taxe vamale.

În ceea ce privește bunurile personale, precum și alte categorii de bunuri care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1186/2009, de exemplu mărfurile importate cu ocazia căsătoriei prevăzute la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009, perioadele impuse, de exemplu perioada de reședință, pot include și perioada anterioară încheierii perioadei de tranziție în scopul aplicării Regulamentului (CE) nr. 1186/2009.

6. PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE

CVU se va aplica în continuare în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere mărfurilor care se află pe teritoriul vamal al Regatului Unit pentru care autoritățile vamale din Regatul Unit au acceptat o declarație vamală de punere în liberă circulație înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar care sunt puse în liberă circulație numai după încheierea perioadei respective. Acest lucru se poate întâmpla deoarece verificarea a durat un anumit timp, de exemplu, din cauza faptului că

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, JO L 324, 10.12.2009, p. 23.

declarantul a trebuit să furnizeze documente suplimentare sau serviciile vamale așteptau rezultatelor unei analize de laborator [articolul 77 alineatul (1) litera (a), articolul 188 și articolul 194 din CVU].

În cazul în care o declarație vamală de punere în liberă circulație este anulată după încheierea perioadei de tranziție, iar mărfurile au fost anterior depozitate temporar, mărfurile declarate în declarația vamală anulată sunt considerate a fi depozitate temporar de la data acceptării declarației vamale de punere în liberă circulație, adică înainte de încheierea perioadei de tranziție, și, prin urmare, CVU se va aplica în cazul lor. În cazul în care o astfel de declarație vamală anulată pentru punere în liberă circulație se referă la mărfuri care au fost plasate anterior sub un alt regim vamal (de exemplu, antrepozitare vamală), mărfurile declarate vor fi considerate ca fiind sub regimul vamal respectiv înainte de încheierea perioadei de tranziție.

7. REGIMURI SPECIALE

7.1 Tranzit

Regimul de tranzit unional/comun²⁹

La încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit aderă la Convenția privind regimul de tranzit comun³⁰ (CTC) în nume propriu și, prin urmare, poate utiliza regimul de tranzit comun și poate avea acces în continuare la noul sistem computerizat de tranzit (NCTS) și la alte sisteme informatice legate de acesta în calitate de parte contractantă la CTC. În consecință, operațiunile de tranzit în curs de desfășurare la data încheierii perioadei de tranziție trebuie să continue în NCTS.

Situațiile în care mărfurile au fost plasate sub un regim de tranzit în Uniune sau într-o țară de tranzit comun sau în Regatul Unit și se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție

În cazul în care mărfurile care circulă în regim de tranzit se vor afla în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, CVU se va aplica în continuare acestor scenarii în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere. O altă soluție ar fi ca, în aceste situații, în cazul în care operațiunea de tranzit ar trebui să se încheie în afara Regatului Unit, operatorii economici să poată să continue tranzitul respectiv în temeiul CTC, astfel cum se prevede pentru situațiile care nu sunt reglementate în Acordul de retragere.

²⁹ DG TAXUD a publicat Anexa I - *Brexit Transit Business Scenarios* (Scenarii privind operațiunile de tranzit în cazul Brexitului) care conține exemple practice pentru operațiunile de tranzit, astfel cum se descrie în prezenta secțiune:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/annex_i_brexit_transit_business_scenarios.pdf.

³⁰ JO L 226, 13.8.1987, p. 2, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 1/2017, JO L 8, 12.1.2018, p. 1.

- a) În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit unional în Uniune sau sub un regim de tranzit comun într-o țară de tranzit comun având ca destinație Regatul Unit și în care mărfurile se află deja în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea de tranzit va continua în regim de tranzit unional către biroul vamal de destinație.
- b) În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit unional în Regatul Unit având ca destinație un stat din Uniune sau o țară de tranzit comun și se află încă în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea de tranzit va continua în regim de tranzit unional către statul de destinație din Uniune sau în țara de tranzit comun. La biroul vamal de intrare în Uniune, documentul de însoțire a tranzitului sau documentul de însoțire tranzit/securitate cu numărul de referință principal al operațiunii de tranzit dovedesc că operațiunea de tranzit face obiectul Acordului de retragere. Trebuie depusă o declarație sumară de intrare (ENS) din motive de securitate și siguranță, cu excepția cazului în care datele necesare pentru ENS au fost deja furnizate împreună cu declarația de tranzit la biroul vamal de plecare, obligația fiind astfel îndeplinită, sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o ENS în temeiul CVU.
- c) În cazul în care mărfurile circulă între un birou vamal de plecare dintr-un stat membru sau dintr-o țară de tranzit comun trecând prin Regatul Unit către un birou vamal de destinație dintr-un stat membru sau dintr-o țară de tranzit comun și mărfurile respective se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea de tranzit va continua în regim de tranzit unional către statul de destinație. La biroul vamal de intrare în Uniune, documentul de însoțire a tranzitului/documentul de însoțire tranzit/securitate cu numărul de referință principal al operațiunii de tranzit dovedesc că operațiunea de tranzit face obiectul Acordului de retragere. Trebuie depusă o ENS, cu excepția cazului în care datele necesare pentru ENS au fost deja furnizate împreună cu declarația de tranzit sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o ENS în temeiul CVU.

Pentru orice procedură de cercetare sau de recuperare legată de aceste operațiuni de tranzit, se aplică dispozițiile CVU privind cercetarea și recuperarea.

Situațiile în care mărfurile au fost plasate sub un regim de tranzit în Uniune sau într-o țară de tranzit comun sau în Regatul Unit și circulă către, dinspre sau prin Regatul Unit și nu se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție

- a) Mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni de tranzit de la un birou vamal de plecare din Uniune sau dintr-o țară de tranzit comun **către un birou vamal de destinație din Regatul Unit**

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit unional în Uniune sau sub un regim de tranzit comun într-o țară de tranzit comun având ca destinație Regatul Unit și se află încă în Uniune la încheierea perioadei de tranziție, regimul de tranzit unional respectiv va continua ca regim de tranzit comun în Regatul Unit. Biroul vamal de intrare din Regatul Unit va juca rolul unui birou vamal de tranzit, adică va trebui să solicite datele relevante de la biroul vamal de plecare și va îndeplini toate sarcinile unui birou vamal de

tranzit. La frontiera externă a UE trebuie depusă o declarație sumară de ieșire (EXS) din motive de securitate și siguranță, cu excepția cazului în care datele necesare pentru analiza riscurilor în scopuri de securitate și siguranță au fost deja furnizate împreună cu declarația de tranzit la biroul vamal de plecare, obligația fiind astfel îndeplinită, sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație prealabilă la ieșire în temeiul CVU.

- b) Mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni de tranzit **de la un birou vamal de plecare din Regatul Unit** către un birou vamal de destinație din Uniune sau dintr-o țară de tranzit comun

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit unional în Regatul Unit având ca destinație un stat din Uniune sau o țară de tranzit comun și se află deja în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, regimul de tranzit respectiv va continua către statul de destinație din Uniune sau în țara de tranzit comun.

- c) Mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni de tranzit **prin Regatul Unit**

În cazul în care mărfurile circulă între un birou vamal de plecare dintr-un stat membru sau dintr-o țară de tranzit comun trecând prin Regatul Unit către un birou vamal de destinație dintr-un stat membru sau dintr-o țară de tranzit comun și se află încă în Uniune sau într-o țară de tranzit comun la încheierea perioadei de tranziție, regimul de tranzit respectiv va continua ca regim de tranzit comun în Regatul Unit. Biroul vamal de intrare din Regatul Unit și, respectiv, biroul vamal de intrare din statul membru în care mărfurile reintră pe teritoriul vamal al Uniunii vor juca rolul de birouri vamale de tranzit. Acestea trebuie să solicite datele relevante de la biroul vamal de plecare și să îndeplinească toate sarcinile unui birou vamal de tranzit. La părăsirea teritoriului UE (înainte de intrarea în Regatul Unit) trebuie depusă o EXS din motive de securitate și siguranță, cu excepția cazului în care datele necesare pentru analiza riscurilor în scopuri de securitate și siguranță au fost deja furnizate împreună cu declarația de tranzit sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație prealabilă la ieșire în temeiul CVU.

În cazul în care mărfurile au trecut prin Regatul Unit și au reintrat pe teritoriul vamal al Uniunii sau al unei țări de tranzit comun înainte de încheierea perioadei de tranziție, operațiunea de tranzit respectivă va continua până la destinație.

În cazul în care mărfurile care fac obiectul unei declarații de tranzit au traversat și părăsit Regatul Unit direct către Uniune, dar nu au reintrat încă pe teritoriul vamal al Uniunii până la încheierea perioadei de tranziție, biroul vamal de intrare din Uniune va acționa ca birou vamal de tranzit. Acesta trebuie să solicite datele relevante de la biroul vamal de plecare și să îndeplinească toate sarcinile unui birou vamal de tranzit.

Pentru o perioadă de până la un an după aderarea Regatului Unit la CTC, autoritățile vamale pot continua să accepte formele existente de angajamente ale

garantului și de certificate de garanție³¹ sub rezerva adaptărilor geografice necesare, efectuate manual și aprobate de către garant (în cazul angajamentelor garantului) sau de către autoritățile vamale (în cazul certificatelor de garanție). Până la sfârșitul acestei perioade, titularul regimului respectiv trebuie să furnizeze un nou angajament, în conformitate cu modelul modificat.

În cazul în care o procedură de cercetare sau de recuperare a fost inițiată, dar nu s-a încheiat până la încheierea perioadei de tranziție, aceasta este continuată în NCTS.

Documentul electronic de transport (ETD) utilizat ca declarație de tranzit pentru mărfurile transportate pe cale aeriană sau maritimă

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit pe baza unui ETD pentru mărfurile transportate pe cale aeriană în Uniune sau într-o țară de tranzit comun având ca destinație Regatul Unit și nu ajung în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, regimul respectiv va continua ca regim de tranzit comun pe baza unui ETD până la aeroportul de sosire din Regatul Unit începând cu data respectivă.

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim de tranzit pe baza unui ETD pentru mărfurile transportate pe cale aeriană în Regatul Unit având ca destinație UE-27 sau o țară de tranzit comun și nu ajung în Uniune sau în țara de tranzit comun înainte de încheierea perioadei de tranziție, regimul de tranzit respectiv va continua ca regim de tranzit comun pe baza unui ETD până la aeroportul din Uniune sau din țara de tranzit comun începând cu data respectivă.

În cazul în care mărfurile transportate pe cale maritimă sub un regim de tranzit pe baza unui ETD între Regatul Unit și Uniune circulă pe o navă care prestează un STMR, iar deplasarea începe înainte de încheierea perioadei de tranziție, regimul de tranzit va continua până la destinația din UE.

În cazul în care mărfurile sunt transportate pe cale maritimă sub un regim de tranzit pe baza unui ETD între Regatul Unit și Uniune pe o navă care nu prestează un STMR, iar nava respectivă a părăsit Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și a ajuns direct într-un port din Uniune după încheierea perioadei de tranziție, procedura de tranzit respectivă va continua până la destinația din UE.

În cazul în care mărfurile plasate sub un regim de tranzit pe baza unui ETD se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, procedura de tranzit respectivă va continua în temeiul CVU în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

³¹ Anexele 32-01, 32-02 și 32-03 și capitolele VI și VII din partea II a anexei 72-04 la Regulamentul de punere în aplicare a CVU.

Circulația mărfurilor în cadrul operațiunilor TIR

În prezent, Regatul Unit (la fel ca toate celelalte state membre ale UE) este deja parte contractantă în nume propriu la Convenția TIR³². Deși Regatul Unit va avea acces la NCTS în calitate de parte contractantă la CTC, accesul respectiv nu acoperă utilizarea NCTS pentru operațiunile TIR.

În cazul în care mărfurile care circulă în regim TIR³³ se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, CVU se va aplica în continuare acestor scenarii în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

- a) În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim TIR în Uniune având ca destinație/ieșire Regatul Unit și se află deja în Regatul Unit, operațiunea TIR va continua în temeiul CVU. Biroul vamal de destinație/ieșire din Regatul Unit va trimite mesajele TIR respective prin NCTS către biroul vamal de plecare/intrare situat în Uniune.
- b) În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim TIR în Regatul Unit având ca destinație Uniunea și se află încă în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea TIR respectivă va continua în temeiul CVU (și în NCTS) până la destinația sa din Uniune. Atunci când mărfurile sosesc la un birou vamal la frontiera externă a UE cu Regatul Unit, carnetul TIR cu numărul de referință principal al operațiunii TIR dovedește că operațiunea de tranzit face obiectul Acordului de retragere. La intrarea în Uniune, trebuie depusă o ENS, cu excepția cazului în care datele necesare pentru ENS au fost deja furnizate sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o ENS în temeiul CVU. Operațiunea TIR va continua în temeiul CVU până la biroul vamal de destinație/ieșire din UE, care va trimite mesajele TIR respective prin NCTS către biroul vamal de plecare/intrare situat în Regatul Unit.
- c) În cazul în care mărfurile care fac obiectul unui carnet TIR circulă între un birou vamal de plecare/intrare dintr-un stat membru prin Regatul Unit către un birou vamal de destinație/ieșire dintr-un alt stat membru și se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea TIR respectivă va continua în temeiul CVU (și în NCTS) până la destinația sa din Uniune. Atunci când mărfurile sosesc la un birou vamal de reintrare la frontiera externă a UE cu Regatul Unit, carnetul TIR cu numărul de referință principal al operațiunii TIR dovedește că operațiunea de tranzit face obiectul Acordului de retragere. Înainte de a intra pe teritoriul vamal al Uniunii la frontiera dintre Regatul Unit și UE, trebuie depusă o ENS, cu excepția cazului în care datele necesare pentru ENS au fost deja furnizate sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o ENS în temeiul CVU. Operațiunea TIR va continua în temeiul CVU până la biroul vamal de destinație/ieșire din UE, care va trimite mesajele TIR respective prin NCTS către biroul vamal de plecare/intrare situat în Uniune.

³² Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, încheiată la Geneva la 14 noiembrie 1975, JO L 252, 14.9.1978, p. 2.

³³ În conformitate cu articolul 226 alineatul (3), articolul 227 alineatul (2) litera (b) și articolul 228 din CVU.

În toate celelalte situații, și anume în cazul în care mărfurile nu se vor afla în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunilor TIR li se vor aplica formalitățile la frontierele cu o țară terță.

- a) Mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni TIR de la un birou vamal de plecare/intrare din Uniune **către un birou vamal de destinație/ieșire din Regatul Unit**

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim TIR în Uniune având ca destinație/ieșire Regatul Unit și se află încă în Uniune la încheierea perioadei de tranziție, regimul TIR respectiv va fi încheiat, pentru teritoriul Uniunii, cel târziu la biroul vamal de ieșire fizică din UE. Biroul respectiv va deveni biroul vamal de destinație/ieșire. Acesta trebuie să solicite datele relevante de la biroul vamal de plecare și să îndeplinească toate sarcinile unui birou vamal de destinație/ieșire³⁴. Pentru ieșirea mărfurilor la frontiera externă a Uniunii, trebuie depusă o EXS, cu excepția cazului în care datele necesare pentru analiza riscurilor în scopuri de securitate și siguranță au fost deja furnizate sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație prealabilă la ieșire în temeiul CVU.

În cazul în care mărfurile plasate sub un regim TIR în Uniune având ca destinație/ieșire Regatul Unit au părăsit Uniunea, dar nu au ajuns încă în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea TIR va fi supusă legislației vamale a Regatului Unit și Convenției TIR. Titularii regimului vor trebui să furnizeze o dovadă alternativă a încheierii regimului TIR, iar biroul vamal de plecare/intrare din Uniune va trebui să încheie și să descarce operațiunea manual.

- b) Mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni TIR **de la un birou vamal de plecare/intrare din Regatul Unit** către un birou vamal de destinație/ieșire din Uniune

În cazul în care mărfurile sunt plasate sub un regim TIR în Regatul Unit având ca destinație Uniunea și se află deja în Uniune la încheierea perioadei de tranziție, operațiunea TIR respectivă poate continua până la destinația din Uniune. Atunci când mărfurile sosesc la un birou vamal de destinație/ieșire, operațiunea va fi tratată ca orice altă operațiune TIR.

- c) Mărfuri care circulă în cadrul unei operațiuni TIR **prin Regatul Unit**

În cazul în care mărfurile circulă între un birou vamal de plecare/intrare dintr-un stat membru trecând prin Regatul Unit către un birou vamal de destinație/ieșire dintr-un stat membru și se află încă în Uniune, înainte de a trece prin Regatul Unit, se aplică următoarele: după încheierea perioadei de tranziție, regimul TIR respectiv trebuie să fie încheiat cel târziu la biroul vamal de ieșire din Uniune. Biroul respectiv devine în acel moment biroul vamal de destinație/ieșire. „Noul” birou vamal de destinație/ieșire va solicita datele relevante de la biroul vamal de plecare și va îndeplini toate sarcinile unui birou vamal de destinație/ieșire. Pentru ieșirea mărfurilor la frontiera externă a

³⁴ În special, sarcinile prevăzute la articolele 278 și 279 din Regulamentul de punere în aplicare a CVU.

Uniunii, trebuie depusă o EXS, cu excepția cazului în care datele necesare pentru analiza riscurilor în scopuri de securitate și siguranță au fost deja furnizate sau a cazului în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație prealabilă la ieșire în temeiul CVU. Atunci când mărfurile, după ce trec prin Regatul Unit, sosesc la un birou vamal de plecare/intrare din Uniune, operațiunea va fi tratată ca orice altă operațiune TIR.

În cazul în care mărfurile au trecut prin Regatul Unit și au reintrat pe teritoriul vamal al Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție, operațiunea TIR poate continua până la destinație.

7.2 Alte regimuri speciale decât tranzitul

Antrepozitarea vamală

Autorizațiile pentru antrepozitele vamale acordate de autoritățile vamale ale statelor membre, inclusiv pentru circulația mărfurilor de la antrepozitele vamale situate în Uniune la antrepozitele vamale situate în Regatul Unit, în conformitate cu articolul 219 din CVU și cu articolul 179 alineatul (3) din Regulamentul delegat privind CVU, vor trebui să fie modificate pentru a exclude o astfel de posibilitate după încheierea perioadei de tranziție.

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor care au fost plasate sub regimul de antrepozitare vamală înainte de încheierea perioadei de tranziție și care se află într-un antrepozit vamal din Regatul Unit la sfârșitul perioadei respective timp de douăsprezece luni de la încheierea perioadei respective, astfel cum se prevede în anexa III la Acordul de retragere.

În cazul în care, după încheierea perioadei de tranziție, se anulează o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub regim de antrepozitare vamală (de exemplu, întrucât mărfurile neunionale nu au fost efectiv aduse la antrepozitele vamale), mărfurile care fac obiectul declarației respective sunt considerate a se afla în situația lor anterioară sau regimul lor anterior (adică în depozitarea temporară sau sub un regim special) în care erau acestea înainte de depunerea declarației de antrepozitare vamală anulată. În cazul în care mărfurile respective se află în Regatul Unit, CVU se aplică situației anterioare sau regimului anterior respectiv în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

În conformitate cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf din Acordul de retragere, nu este permisă circulația mărfurilor sub regim de antrepozitare vamală între Uniune și Regatul Unit în conformitate cu articolul 219 din CVU în cazul în care aceasta se încheie numai după încheierea perioadei de tranziție.

Atunci când mărfurile depozitate într-un antrepozit vamal din Regatul Unit sunt aduse în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, acestea trebuie să îndeplinească formalitățile vamale stabilite în CVU pentru mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii din afara acestui teritoriu (și anume ENS, declarația de depozitare temporară și declarația vamală).

În cazul în care mărfurile care circulă între un antrepozit vamal din Regatul Unit și un alt antrepozit din Uniune sosesc în Uniune cu puțin timp înainte de încheierea

perioadei de tranziție, fără să mai aibă suficient timp pentru a ajunge la destinație, iar deplasarea lor continuă în Uniune, începând cu data respectivă mărfurile nu mai fac obiectul unei autorizații valabile în Uniune. Prin urmare, operatorul economic în cauză ar trebui să încheie acest regim înainte de încheierea perioadei de tranziție (de exemplu, prin plasarea mărfurilor sub un alt regim vamal). Acest alt regim vamal poate fi și un regim de antrepozitare vamală, cu condiția ca mărfurile să facă obiectul unei autorizații valabile acordate de autoritățile vamale din Uniune. Dacă nu s-ar realiza această regularizare, mărfurile în cauză nu ar mai respecta obligațiile prevăzute în legislația vamală cu privire la depozitarea de astfel de mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii, ceea ce va atrage după sine aplicarea articolului 79 din CVU, adică va lua naștere o datorie vamală prin nerespectare.

Zone libere

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor într-o zonă liberă din Regatul Unit numai până la încheierea perioadei de tranziție, astfel cum se prevede în anexa III la Acordul de retragere.

Atunci când mărfurile plasate sub un regim de zonă liberă în Regatul Unit sunt aduse în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, acestea trebuie să îndeplinească formalitățile vamale stabilite în CVU pentru mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii din afara acestui teritoriu (și anume ENS, declarația de depozitare temporară și declarația vamală).

Admiterea temporară

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor plasate sub regimul de admitere temporară înainte de încheierea perioadei de tranziție și care se află în Regatul Unit la sfârșitul perioadei respective timp de douăsprezece luni după punerea în liberă circulație a mărfurilor sub regimul respectiv, astfel cum se prevede în anexa III la Acordul de retragere.

În cazul în care, după încheierea perioadei de tranziție, se anulează o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub regimul de admitere temporară, mărfurile care fac obiectul declarației respective sunt considerate a se afla în situația lor anterioară sau regimul lor anterior (de exemplu, în regimul de depozitare temporară sau sub un regim special) în care erau acestea înainte de depunerea declarației de admitere temporară anulată. În cazul în care mărfurile respective se află în Regatul Unit, CVU se aplică depozitării temporare sau regimului special, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

În conformitate cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf din Acordul de retragere, nu este permisă circulația mărfurilor sub regim de admitere temporară între Uniune și Regatul Unit în conformitate cu articolul 219 din CVU, în cazul în care aceasta se încheie numai după încheierea perioadei de tranziție.

Atunci când mărfurile sub regim de admitere temporară sunt aduse din Regatul Unit în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, acestea trebuie să îndeplinească formalitățile vamale stabilite în CVU pentru mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii din afara acestui teritoriu (și anume ENS, declarația de depozitare temporară și declarația vamală).

În cazul în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară care fac obiectul unei autorizații din Regatul Unit circulă către Uniune în conformitate cu articolul 219 din CVU înainte de încheierea perioadei de tranziție și se intenționează ca acestea să rămână pe teritoriul vamal al Uniunii, regimul de admitere temporară ar trebui să fie descărcat înainte de sfârșitul perioadei respective. Mărfurile trebuie să fie a) reexportate, b) plasate sub un regim vamal ulterior, c) distruse, fără să mai rămână resturi sau d) abandonate în favoarea statului. Acest regim ulterior poate fi și un regim de admitere temporară, cu condiția ca mărfurile să facă obiectul unei autorizații valabile acordate de autoritățile vamale dintr-un stat membru. Dacă nu s-ar realiza această încheiere a regimului vamal, mărfurile în cauză nu ar mai respecta obligațiile prevăzute în legislația vamală cu privire la admiterea temporară de astfel de mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii, ceea ce va atrage după sine aplicarea articolului 79 din CVU, adică va lua naștere o datorie vamală prin nerespectare.

Carnetele ATA

Regatul Unit este o parte contractantă cu drepturi depline la Convenția ATA³⁵ și, respectiv, la Convenția de la Istanbul³⁶. Prin urmare, carnetele ATA din Regatul Unit rămân valabile pentru mărfurile care fac obiectul unei admiteri temporare în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție.

Operatorii economici care în prezent aduc mărfuri din Regatul Unit către un alt stat membru sau *viceversa* cu titlu temporar (de exemplu, mărfuri aduse pentru expoziții temporare) vor trebui să plaseze aceste mărfuri sub regimul de admitere temporară după încheierea perioadei de tranziție. Aceștia pot utiliza carnetele ATA în acest scop.

În cazul în care mărfurile acoperite de un carnet ATA au fost aduse dintr-o țară terță în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, iar mărfurile respective sunt reexportate dintr-un alt stat membru după data respectivă, biroul vamal de ieșire ștampilează voletul de reexport, care poate fi utilizat ca dovadă a reexportului. Această dovadă poate fi furnizată biroului vamal din Regatul Unit prin care mărfurile au fost introduse anterior. Orice alte documente doveditoare care atestă că mărfurile se află în afara teritoriului vamal al Uniunii pot fi acceptate, de asemenea, ca dovadă a reexportului (de exemplu, o declarație vamală din care să reiasă că mărfurile au fost introduse într-o țară terță). Acest lucru este valabil și în cazul în care un carnet ATA acoperă mărfuri aduse dintr-o țară terță în Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție și reexportate din Regatul Unit după încheierea perioadei respective.

Carnetele ATA emise în Uniune pentru mărfuri care sunt aduse din Uniune în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și care sunt aduse din Regatul Unit într-o țară terță după data respectivă vor fi considerate declarații de export (articolul 339 din Regulamentul de punere în aplicare a CVU).

³⁵ Convenția vamală privind carnetul ATA pentru admiterea temporară de mărfuri, încheiată la Bruxelles la 6 decembrie 1961, inclusiv orice modificări ulterioare ale acesteia (Convenția ATA).

³⁶ Convenția privind admiterea temporară, inclusiv orice modificări ulterioare ale acesteia (Convenția de la Istanbul), JO L 130, 27.5.1993, p. 1.

Destinația finală

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală înainte de încheierea perioadei de tranziție și care se află în Regatul Unit la sfârșitul perioadei respective timp de douăsprezece luni după punerea în liberă circulație a mărfurilor sub regimul respectiv, astfel cum se prevede în anexa III la Acordul de retragere.

În cazul în care, după încheierea perioadei de tranziție, se anulează o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub regimul de destinație finală, mărfurile care fac obiectul declarației respective sunt considerate a se afla în situația lor anterioară sau regimul lor anterior (de exemplu, în depozitarea temporară sau sub un regim special) în care erau acestea înainte de depunerea declarației de destinație finală anulată. În cazul în care mărfurile respective sunt situate în Regatul Unit, CVU se aplică depozitării temporare sau regimului special, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

În conformitate cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf din Acordul de retragere, nu este permisă circulația mărfurilor sub regim de destinație finală între Uniune și Regatul Unit în conformitate cu articolul 219 din CVU, în cazul în care aceasta se încheie numai după încheierea perioadei de tranziție.

Atunci când mărfurile sub regim de destinație finală sunt aduse din Regatul Unit în Uniune după încheierea perioadei de tranziție, acestea trebuie să îndeplinească formalitățile vamale aplicabile oricăror altor mărfuri din țările terțe (și anume ENS, declarația de depozitare temporară și declarația vamală).

În cazul în care mărfurile plasate sub regimul de destinație finală care fac obiectul unei autorizații din Regatul Unit circulă către Uniune în conformitate cu articolul 219 din CVU înainte de încheierea perioadei de tranziție și se intenționează ca acestea să rămână pe teritoriul vamal al Uniunii, regimul de destinație finală ar trebui să fie încheiat înainte de data respectivă. Mărfurile ar trebui să fie a) scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, b) utilizate în scopul prevăzut în cererea de scutire sau de reducere de taxe, c) distruse cu sau fără să mai rămână resturi sau d) abandonate în favoarea statului. Același lucru este valabil și în cazul autorizațiilor de transfer al drepturilor și al obligațiilor și de circulație a mărfurilor, astfel cum sunt prevăzute la articolele 218 și 219 din CVU. Dacă nu se realizează încheierea regimului menționată mai sus, mărfurile în cauză nu ar mai respecta obligațiile prevăzute în legislația vamală cu privire la destinația finală a unor astfel de mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii, ceea ce va atrage după sine aplicarea articolului 79 din CVU, adică va lua naștere o datorie vamală prin nerespectare.

Perfecționarea activă

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă înainte de încheierea perioadei de tranziție și care se află în Regatul Unit la sfârșitul perioadei respective timp de douăsprezece luni după punerea în liberă circulație a mărfurilor sub regimul respectiv, astfel cum se prevede în anexa III la Acordul de retragere.

În cazul în care, după încheierea perioadei de tranziție, se anulează o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare activă, mărfurile care fac obiectul declarației respective sunt considerate a se afla în situația lor anterioară sau regimul lor anterior (de exemplu, în depozitarea temporară sau sub un regim special) în care erau acestea înainte de depunerea declarației de perfecționare activă anulată. În cazul în care mărfurile respective sunt situate în Regatul Unit, CVU se aplică depozitării temporare sau regimului special, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

În conformitate cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf din Acordul de retragere, nu este permisă circulația mărfurilor sub regim de perfecționare activă între Uniune și Regatul Unit în conformitate cu articolul 219 din CVU în cazul în care aceasta se încheie numai după încheierea perioadei de tranziție.

În cazul în care mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă care fac obiectul unei autorizații din Regatul Unit circulă către Uniune în conformitate cu articolul 219 din CVU înainte de încheierea perioadei de tranziție și se intenționează ca acestea să rămână pe teritoriul vamal al Uniunii, regimul de perfecționare activă ar trebui să fie încheiat înainte de data respectivă. Mărfurile trebuie să fie a) reexportate, b) plasate sub un alt regim vamal, c) distruse, fără să mai rămână resturi sau d) abandonate în favoarea statului. Acest regim ulterior poate fi și un regim de perfecționare activă, cu condiția ca mărfurile să facă obiectul unei autorizații valabile acordate de autoritățile vamale dintr-un stat membru. Dacă nu s-ar realiza această încheiere a regimului vamal, mărfurile în cauză nu ar mai respecta obligațiile prevăzute în legislația vamală cu privire la transformarea de astfel de mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii, ceea ce va atrage după sine aplicarea articolului 79 din CVU, adică va lua naștere o datorie vamală prin nerespectare.

Atunci când mărfurile plasate sub un regim de perfecționare activă în Regatul Unit sunt aduse în UE-27 începând cu data retragerii, acestea trebuie să îndeplinească formalitățile vamale stabilite în CVU pentru mărfurile neunionale care intră pe teritoriul vamal al Uniunii din afara acestui teritoriu (și anume ENS, declarația de depozitare temporară și declarația vamală).

În cazul în care, în temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se aplică unui regim de perfecționare activă EX/IM, în cazul în care mărfuri echivalente sunt exportate înainte de încheierea perioadei de tranziție, cantitatea echivalentă de mărfuri (materie primă) poate fi importată cu o scutire totală de taxe la import chiar și după încheierea perioadei de tranziție, cu condiția ca un astfel de import să se efectueze în termenul stabilit în autorizația prevăzută în CVU sau în anexa III la Acordul de retragere, oricare dintre acestea este mai scurt.

Perfecționarea pasivă

În temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se va aplica mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare pasivă înainte de încheierea perioadei de tranziție în cazul în care produsele transformate respective sunt aduse înapoi în Regatul Unit sau în Uniune după încheierea perioadei respective. CVU se va aplica până la expirarea termenului-limită stabilit în autorizație în conformitate

cu CVU sau în anexa III la Acordul de retragere, oricare dintre acestea este mai scurt.

În cazul în care, după încheierea perioadei de tranziție, se anulează o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub regimul de perfecționare pasivă, mărfurile sunt considerate a fi mărfuri neunionale atunci când sunt reimportate în Uniune după încheierea perioadei respective.

În cazul în care, în temeiul articolului 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, CVU se aplică unui regim de perfecționare pasivă EX/IM, exportul cantității echivalente de mărfuri (materie primă) poate avea loc în termenul stabilit în autorizație în conformitate cu CVU sau în anexa III la acordul de retragere, oricare dintre acestea este mai scurt. Dacă nu s-ar realiza acest export, s-ar produce o încălcare a obligațiilor prevăzute în legislația vamală cu privire la regimul de perfecționare pasivă, ceea ce va atrage după sine aplicarea articolului 79 din CVU, adică va lua naștere o datorie vamală prin nerespectare.

8. MĂRFURI SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

8.1 Declarația prealabilă la ieșire

În conformitate cu articolul 263 alineatul (3) din CVU, declarația prealabilă la ieșire ia una dintre formele următoare: (i) o declarație vamală pentru mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, (ii) o declarație de reexport sau (iii) o EXS. În majoritatea cazurilor, declarația prealabilă la ieșire va fi prezentată sub forma unei declarații vamale. Pentru detalii privind cerințele aferente declarației prealabile la ieșire pentru anumite scenarii specifice de tranzit sau de export, în funcție de locul în care se află mărfurile la sfârșitul perioadei de tranziție, a se vedea secțiunea 7.1 „Tranzit” și, respectiv, secțiunea 8.2 „Export și reexport”.

În cazul în care a fost depusă o declarație prealabilă la ieșire și, dacă este cazul, mărfurile au fost puse în liberă circulație în Regatul Unit sau în Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție, declarația respectivă rămâne valabilă în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Acordul de retragere după expirarea perioadei respective. După această dată, în cazul în care mărfurile puse în liberă circulație în Regatul Unit ies de pe teritoriul acestuia trecând prin Uniune și având ca destinație o țară terță sau în cazul în care mărfurile puse în liberă circulație în Uniune ies de pe teritoriul acesteia trecând prin Regatul Unit, nu va mai fi necesară o nouă declarație prealabilă la ieșire.

8.2 Export și reexport³⁷

Mărfuri care au primit liber de vamă pentru export și care se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție

În cazul în care mărfurile care au primit liber de vamă pentru export se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, CVU se va aplica în continuare acestor scenarii în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

- a) În cazul în care mărfurile au primit liber de vamă pentru export înainte de încheierea perioadei de tranziție și sunt transportate către biroul vamal de ieșire din Regatul Unit sau trec prin Regatul Unit în drum spre un birou vamal de ieșire dintr-un alt stat membru și se află în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, mărfurile respective vor continua să circule către biroul vamal de ieșire în temeiul CVU. Biroul vamal de ieșire din Regatul Unit va trimite mesajul respectiv prin intermediul sistemului de control al exporturilor (ECS) biroului vamal de export din Uniune, confirmând ieșirea fizică a mărfurilor. În acest scop, Regatul Unit își va păstra accesul la ECS pentru o perioadă de o lună de la încheierea perioadei de tranziție, astfel cum se prevede în anexa IV la Acordul de retragere.

În cazul în care Regatul Unit nu trimite mesajul respectiv prin intermediul ECS în termenul de o lună prevăzut în anexa IV la Acordul de retragere, operatorul economic ar trebui să inițieze încheierea operațiunii de export la biroul vamal de export pe baza unei dovezi alternative emise de biroul vamal de ieșire din Regatul Unit.

- b) În cazul în care mărfurile care au primit liber de vamă pentru export în Regatul Unit printr-un birou vamal de ieșire din Uniune se află încă în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție, acestea vor continua să circule către biroul vamal de ieșire din Uniune în temeiul CVU. Biroul vamal de ieșire va transmite mesajul respectiv biroului vamal de export din Regatul Unit. În acest scop, Regatul Unit își va păstra accesul la ECS pentru o perioadă de o lună, astfel cum se prevede în anexa IV la Acordul de retragere. Atunci când mărfurile respective intră pe teritoriul vamal al Uniunii după încheierea perioadei de tranziție, trebuie depusă o ENS.

Mărfuri care au primit liber de vamă pentru export și care se află în Uniune la încheierea perioadei de tranziție

- a) În cazul în care mărfurile care au primit liber de vamă pentru export în Uniune înainte de încheierea perioadei de tranziție trebuie transportate către biroul vamal de ieșire din Regatul Unit sau trec prin Regatul Unit în drum spre un birou vamal de ieșire dintr-un alt stat membru, iar mărfurile respective se află încă în Uniune la sfârșitul perioadei respective, biroul vamal de ieșire prevăzut

³⁷ DG TAXUD a publicat Anexa II - *Brexit Export Business Scenarios* (Scenarii privind operațiunile de export în cazul Brexitului), care conține exemple practice pentru operațiunile de export, astfel cum se descrie în prezenta secțiune:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/annex_ii_brexit_export_business_scenarios.pdf.

anterior trebuie înlocuit cu un birou vamal de ieșire situat la frontiera UE (devierea de la rută a operațiunii de export este efectuată în ECS). Acest birou vamal confirmă ieșirea fizică a mărfurilor și transmite mesajul respectiv biroului vamal de export.

- b) În cazul în care mărfurile respective au trecut deja prin Regatul Unit în drumul lor către un birou vamal de ieșire situat într-un alt stat membru și se află deja pe teritoriul vamal al Uniunii la încheierea perioadei de tranziție, nu va exista niciun impact asupra regimului actual (adică biroul vamal de ieșire de la frontiera externă a UE va confirma în continuare ieșirea fizică a mărfurilor către biroul vamal de export).
- c) În cazul în care mărfurile care au primit liber de vamă pentru export în Regatul Unit prin intermediul unui birou vamal de ieșire din UE se află deja în Uniune la sfârșitul perioadei de tranziție și, ulterior, ajung la biroul vamal de ieșire preconizat din UE, biroul vamal respectiv va trimite mesajul în cauză prin intermediul ECS biroului vamal de export din Regatul Unit pentru a confirma ieșirea fizică a mărfurilor, atâta timp cât Regatul Unit are acces la ECS, astfel cum se prevede în anexa IV la Acordul de retragere.

9. DATORIA VAMALĂ

În cazul în care o datorie vamală ia naștere în Regatul Unit ca urmare a unor situații sau regimuri vamale enumerate mai jos, datoria vamală respectivă va fi stabilită și pusă la dispoziția bugetului UE, astfel cum se prevede în CVU și în regulamentele UE privind resursele proprii, în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) și alineatul (2) și luând în considerare articolul 136 alineatul (3) litera (c) din Acordul de retragere:

- Încetarea sau încheierea depozitării temporare sau a unui regim special aflat în curs la încheierea perioadei de tranziție în termenele stabilite în anexa III la Acordul de retragere, prin punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul dispozițiilor privind destinația finală sau admiterea temporară cu scutirea parțială de taxe la import menționată la articolul 49 alineatul (2) din Acordul de retragere, în conformitate cu articolul 77 alineatul (1) din CVU.
- Nerespectarea CVU în ceea ce privește depozitarea temporară sau o procedură vamală menționată la articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, în conformitate cu articolul 79 din CVU. Aceasta acoperă, de asemenea, nerespectarea termenelor din CVU pentru mărfurile depozitate temporar.

În general, termenul pentru notificarea unei datorii vamale este stabilit la 3 ani de la apariția sa, în conformitate cu articolul 103 alineatul (1) din CVU.

Pentru ca Uniunea și Regatul Unit să își poată cuantifica și îndeplini în mod eficace obligațiile reciproce care intră sub incidența articolului 49 alineatele (1) și (2) în conformitate cu articolul 136 alineatul (3) litera (c) (în ceea ce privește Regatul Unit) și care intră sub incidența ultimei teze a celui de al doilea paragraf al articolului 140 alineatul (4) din Acordul de retragere, administrațiile vamale trebuie să fie în măsură să identifice cuantumul datoriei vamale care se referă la mărfurile care erau depozitate temporar sau sub un regim special la încheierea perioadei de tranziție, fie în Regatul Unit, fie în UE, și sunt prezentate autorităților vamale pentru a pune capăt depozitării

temporare sau a încheia regimul special prin punerea în liberă circulație a mărfurilor în condițiile prevăzute de CVU după încheierea perioadei de tranziție.

Aceasta înseamnă că, la momentul depunerii declarațiilor vamale de punere în liberă circulație, operatorii economici din Regatul Unit, dar și cei din UE trebuie să facă distincția între mărfurile care erau depozitate temporar sau sub un regim special la încheierea perioadei de tranziție.

În declarația vamală de punere în liberă circulație a mărfurilor respective, operatorii economici trebuie să utilizeze un identificator sub forma unui cod în E.D. 1/11 Procedura suplimentară menționată în anexa B la Regulamentul delegat privind CVU³⁸.

Utilizarea acestui cod adițional a fost convenită pentru a se evita ca administrațiile vamale ale Regatului Unit și ale statelor membre să fie nevoite să treacă în revistă toate mărfurile depozitate temporar sau sub un regim special la încheierea perioadei de tranziție și să le monitorizeze în viitor.

Prin depunerea de cereri de informații în sistemele lor naționale de declarare sau prin orice alte mijloace adecvate, autoritățile vamale vor trebui să determine quantumul lunar total la nivel național al datoriilor vamale apărute, stabilite (și puse la dispoziție), ca urmare a acceptării unei declarații de punere în liberă circulație care se referă la mărfuri care se aflau deja sub un regim special sau erau depozitate temporar la sfârșitul perioadei de tranziție.

Statelor membre li se va solicita să raporteze Comisiei Europene sumele respective, în plus față de rapoartele lor obișnuite.

10. COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ÎN DOMENIUL VAMAL

În conformitate cu articolul 98 din Acordul de retragere, anumite proceduri de cooperare administrativă dintre un stat membru și Regatul Unit trebuie finalizate în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii:

- în cazul în care una dintre procedurile de cooperare administrativă enumerate în anexa VI la Acordul de retragere a fost lansată înainte de încheierea perioadei de tranziție în conformitate cu articolul 98 alineatul (1) din Acordul de retragere;

Procedurile de cooperare administrativă legate de procedurile sau situațiile în curs în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere, cum ar fi, de exemplu, inițierea unei proceduri de cercetare pentru o operațiune de tranzit la nivelul Uniunii, nu intră sub incidența articolului 98 alineatul (1) din Acordul de retragere; CVU se aplică acestor proceduri în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) din Acordul de retragere.

- în cazul în care se lansează o procedură de cooperare administrativă în termen de trei ani de la încheierea perioadei de tranziție în ceea ce privește fapte care au avut loc anterior, dar care au fost identificate abia după încheierea perioadei respective, în conformitate cu articolul 98 alineatul (2) din Acordul de retragere.

³⁸ Alternativ, în cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul delegat privind CVU, identificatorul se utilizează în a doua subdiviziune a casetei 37 menționată în apendicele C1 din anexa 9 la Regulamentul 2016/341 (CVU TDA).

Pot intra în această categorie operațiunile încheiate în mod eronat, de exemplu în cazul în care un regim a fost încheiat în mod ilegal de către un funcționar corupt. Autoritățile vamale din statele membre pot, de asemenea, să solicite autorităților vamale din Regatul Unit, în termen de 3 ani de la încheierea perioadei de tranziție, să confirme originea produselor pentru care a fost întocmită o declarație a furnizorului în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție; autoritățile vamale din statele membre pot, de asemenea, să solicite autorităților vamale din Regatul Unit să confirme originea produselor pentru care a fost întocmită o declarație a furnizorului în UE înainte de încheierea perioadei de tranziție.

Aplicarea CVU de către autoritățile din Regatul Unit în conformitate cu articolul 98 din Acordul de retragere nu implică niciun acces la sistemele de informații sau la bazele de date; prin urmare, operatorii economici pot fi contactați prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.

B. NORMELE APLICABILE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție se aplică Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord („Protocolul I/IN”).³⁹ Protocolul I/IN face obiectul consimțământului periodic exprimat de Adunarea Legislativă a Irlandei de Nord, perioada inițială de aplicare prelungindu-se până la patru ani după încheierea perioadei de tranziție.⁴⁰

Protocolul I/IN face ca anumite dispoziții ale dreptului UE să fie aplicabile inclusiv în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord. În cadrul Protocolului I/IN, UE și Regatul Unit au convenit, în plus, că în măsura în care normele UE se aplică în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, aceasta din urmă este tratată ca și cum ar fi un stat membru.⁴¹

Dispozițiile din dreptul Uniunii aplicabile în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord includ legislația vamală a UE și obligațiile care decurg din acordurile internaționale încheiate de Uniune sau de statele membre, acționând în numele său, sau de Uniune și statele sale membre, acționând împreună, în măsura în care acestea se referă la comerțul cu mărfuri între Uniune și țări terțe.⁴²

Protocolul I/IN prevede, de asemenea, în mod explicit, că orice trimitere la teritoriul vamal al Uniunii în dispozițiile aplicabile ale Acordului de retragere și ale protocolului I/IN, precum și în dispozițiile din dreptul Uniunii aplicabile în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord prin Protocolul I/IN, trebuie interpretată ca incluzând Irlanda de Nord⁴³. Aceasta înseamnă că, în măsura în care normele vamale ale UE se aplică în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, UE și Regatul Unit convin să

³⁹ Articolul 185 din Acordul de retragere.

⁴⁰ Articolul 18 din Protocolul I/IN.

⁴¹ Articolul 7 alineatul (1) din Acordul de retragere, coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din Protocolul I/IN.

⁴² Articolul 5 alineatul (3), articolul 5 alineatul (4) și secțiunile 1 și 4 din anexa 2 la Protocolul I/IN.

⁴³ Articolul 13 alineatul (1) din Protocolul I/IN. Aceasta indiferent de articolul 4 din Protocolul I/IN, întrucât articolul 13 alineatul (1) se aplică „[f]ără a aduce atingere niciunei alte dispoziții a prezentului protocol”.

trateze Irlanda de Nord, în scopul aplicării acestor norme, ca și cum ar face parte din teritoriul vamal al Uniunii.

În același timp, având în vedere că Irlanda de Nord face parte din teritoriul vamal al Regatului Unit, în ceea ce privește drepturile și obligațiile țărilor terțe (inclusiv țările cu statut de partener preferențial al Uniunii), Irlanda de Nord nu face parte din teritoriul vamal al Uniunii.

Mai precis, după încheierea perioadei de tranziție, aceasta înseamnă, printre altele, următoarele:

- mărfurile aduse în Irlanda de Nord din țări terțe sau din alte părți ale Regatului Unit vor face obiectul supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale; acestor mărfuri li se aplică formalități vamale, trebuie depuse declarații, iar autoritățile vamale pot solicita garanții pentru datoriile vamale potențiale sau existente;
- mărfurile, inclusiv mărfurile naționale din Irlanda de Nord, care trebuie trimise către țări terțe sau către alte părți ale Regatului Unit vor face obiectul supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale; mărfurilor respective li se aplică formalități vamale; mărfurile vor fi plasate, de obicei, sub regimul de export;
- nu se aplică supravegherea vamală, controale sau formalități mărfurilor care circulă între Irlanda de Nord și Uniune în cazul în care aceste mărfuri se află în circulație în interiorul Uniunii;
- mărfurile aduse în Irlanda de Nord și puse în liberă circulație pe teritoriul acesteia vor face obiectul Tarifului vamal comun⁴⁴, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Protocolul I/IN; nu se plătește niciun tarif sau tariful extern al Regatului Unit în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Protocolul I/IN⁴⁵;
- Autorizațiile care acordă statutul de operator economic autorizat (AEO) și alte autorizații pentru simplificări vamale acordate operatorilor economici stabiliți în Irlanda de Nord rămân valabile pe teritoriul vamal al Uniunii, sub rezerva furnizării de informații de către autoritățile din Regatul Unit în acest sens.

În ceea ce privește originea în scopuri preferențiale, regulile stabilite în secțiunile A.4 și A.5.3. („Aspectele legate de origine”) din prezenta notă se aplică Irlandei de Nord în același mod în care se aplică și altor părți ale Regatului Unit. Aceasta înseamnă în special:

- mărfurile produse în Irlanda de Nord, chiar și înainte de încheierea perioadei de tranziție, nu sunt considerate ca fiind originare din UE în scopul exportului lor direct sau al exportului lor după o transformare ulterioară către o țară care este partener preferențial al UE;

⁴⁴ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

⁴⁵ Comitetul mixt are sarcina de a stabili criteriile sau condițiile pentru a considera că mărfurile aduse în Irlanda de Nord din afara Uniunii nu riscă să fie transferate ulterior în Uniune sau să fie supuse unei transformări comerciale prin decizie înainte de încheierea perioadei de tranziție, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) al patrulea paragraf din Protocolul I/IN; atât timp cât nu se adoptă o astfel de decizie, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Protocolul I/IN, toate mărfurile aduse în Irlanda de Nord din afara Uniunii sunt considerate ca fiind expuse riscului de a fi transferate ulterior în Uniune și, ca atare, sunt supuse Tarifului vamal comun.

- mărfurile originare din UE și care se află în Irlanda de Nord sau cele originare din țările partenere ale UE și care se află în Irlanda de Nord înainte de încheierea perioadei de tranziție, în cazul în care se află în circulație în interiorul Uniunii dinspre Irlanda de Nord către UE în conformitate cu cerințele articolului 47 alineatul (1) din Acordul de retragere, pot fi considerate încă originare atunci când reintră pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca documentele necesare pentru a dovedi originea mărfurilor să fie disponibile în conformitate cu dispozițiile regimului preferențial al UE în cauză.

Site-urile web specializate ale Comisiei oferă informații suplimentare cu privire la:

- [aspecte vamale și fiscale ale retragerii Regatului Unit](#);
- [CVU](#);
- informații generale privind [regimurile și formalitățile vamale](#);
- [aspecte generale ale originii preferențiale a mărfurilor](#)
- și [aspecte legate de comerțul exterior ale originii preferențiale a mărfurilor](#) (baza de date privind accesul pe piață).

Comisia Europeană

Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală

ANEXĂ: PREFERINȚE ȘI REGULI DE ORIGINE ÎN CURSUL PERIOADEI DE TRANZIȚIE

1. ASPECTE LEGATE DE ORIGINEA PREFERENȚIALĂ⁴⁶

În conformitate cu articolul 127 alineatul (1) din Acordul de retragere, dreptul UE (inclusiv acordurile internaționale încheiate de UE) se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia pe parcursul perioadei de tranziție.

Domeniul de aplicare teritorial al comerțului cu bunuri al acestor acorduri este definit, în general, ca teritoriile în care se aplică tratatele UE și, în unele cazuri [de exemplu, acordurile de liber schimb (ALS) mai recente cu Canada, America Centrală, țările andine sau Japonia] zonele care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii.

În temeiul Acordului de retragere, tratatele UE se aplică în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în perioada de tranziție, iar în această perioadă Regatul Unit face parte din teritoriul vamal al Uniunii.

În conformitate cu articolul 129 alineatul (1) din Acordul de retragere, Regatul Unit îi revin, în perioada de tranziție, obligațiile care rezultă din acordurile internaționale respective.

Acest lucru este valabil și în cazul acordurilor de liber schimb încheiate de UE⁴⁷.

În consecință:

- produsele/materialele/procesele din Regatul Unit trebuie tratate de Uniune ca produse/materiale/procese din UE în cursul perioadei de tranziție;
- produsele/materialele/procesele din țările partenere ale UE în cadrul unui ALS trebuie tratate de Regatul Unit ca produse/materiale/procese originare dintr-o țară parteneră a UE în cadrul unui ALS și trebuie să beneficieze de preferințele corespunzătoare.

Deși Uniunea i-a informat în mod oficial pe partenerii săi internaționali că Regatul Unit trebuie „tratată ca un stat membru” în cursul perioadei de tranziție⁴⁸, nu există nicio

⁴⁶ Termenii „originar” sau „neoriginar” din prezenta secțiune ar trebui interpretați ca referindu-se exclusiv la originea preferențială.

⁴⁷ În cadrul politicii sale comerciale comune, UE a încheiat acorduri care prevăd regimuri comerciale preferențiale în cadrul sistemului generalizat de preferințe tarifare (http://ec.europa.eu/trade/policy/countries-and-regions/development/generalised-scheme-of-preferences/index_en.htm). În ceea ce privește chestiunile abordate în prezenta notă (efectul factorilor de producție din Regatul Unit asupra determinării originii preferențiale pentru tratamentul tarifar), tratamentele tarifare preferențiale din cadrul sistemului generalizat de preferințe pot fi, în practică, mai puțin relevante decât acordurile de liber schimb. Cu toate acestea, din motive de exhaustivitate, ambele aspecte sunt abordate în prezenta notă.

⁴⁸ În acest scop, o *notă verbală* a fost trimisă țărilor terțe pentru a le informa că Regatul Unit „este tratat ca un stat membru [...] în sensul [acordurilor internaționale]” în cursul perioadei de tranziție (a se vedea https://ec.europa.eu/info/files/note-verbale_en).

certitudine că țările partenere în cadrul unui ALS vor trata Regatul Unit ca stat membru în cursul perioadei de tranziție în scopul aplicării acordurilor de liber schimb⁴⁹.

2. VERIFICAREA ORIGINII

În conformitate cu protocoalele privind originea din cadrul ALS ale UE, preferințele pot fi refuzate numai după un proces de verificare. În cazul în care o țară terță solicită verificarea originii UE a unui produs care este considerat ca fiind originar datorită conținutului său provenit din Regatul Unit, se aplică următoarele dispoziții:

- autoritățile vamale din statele membre trebuie să aplice legislația UE, conform căreia produsele/materialele/procesele din Regatul Unit sunt considerate ca fiind produse/materiale/procese din UE. Prin urmare, acestea vor trebui să confirme originea produselor în cauză, considerând conținutul din Regatul Unit ca fiind eligibil pentru a beneficia de originea UE preferențială;
- țările partenere în cadrul unui ALS ar putea refuza preferințele doar în contextul verificării în conformitate cu condițiile stabilite în protocoalele privind originea din cadrul ALS. În general, preferința poate fi refuzată de țările partenere în cadrul unui ALS numai dacă, după o cerere de verificare⁵⁰:
 - autoritățile din țara exportatoare nu furnizează niciun răspuns sau
 - răspunsul nu confirmă:
 - autenticitatea originii dovezii,
 - originea (preferențială) a produselor sau
 - respectarea altor condiții stabilite în protocolul privind originea.

⁴⁹ Până în prezent, Comisia a primit răspunsuri la nota sa verbală doar din partea unui număr limitat de țări partenere în cadrul unui ALS. Cu toate acestea, mai multe țări partenere în cadrul unui ALS și-au exprimat în mod public intenția de a continua să trateze Regatul Unit ca stat membru în cursul perioadei de tranziție (de exemplu, Norvegia, Canada sau Mexic). Cu toate acestea, există posibilitatea ca unele dintre țările noastre partenere în cadrul unui ALS să aibă o opinie diferită, ceea ce înseamnă că nu există nicio garanție că toate aceste țări vor trata Regatul Unit ca stat membru în sensul acordurilor internaționale în cursul perioadei de tranziție. De asemenea, este posibil ca alte țări partenere să nu răspundă deloc sau să răspundă mai târziu la *nota verbală*. Această incertitudine este inevitabilă având în vedere că UE și Regatul Unit nu au putut conveni decât la nivel bilateral, prin intermediul Acordului de retragere, asupra obligațiilor (și nu asupra drepturilor) care rezultă din acordurile de liber schimb.

⁵⁰ Numai în două cazuri (acordurile cu Canada și Japonia), autoritățile din țara importatoare ar putea adopta o decizie diferită în conformitate cu acordurile de liber schimb, pe baza unei justificări suficiente și după consultarea celeilalte părți.